

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, ediții etc. publicate de Sf. S. de conținut până la 150 de cuvinte 120 Lei, peste de 180 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei		

Nr. 4834 Pl. ex 1926.

Prea Onoratelor Oficii protopresbiterale, Onoratelor Oficii parohiale,
Onoratului Cler și Iubitului Popor credincios din eparhia Caransebeșului,

Espirând periodul de trei ani 1924—1926 al Sinodului eparhial, reconstituirea acestei corporațiuni eparhiale, care de acum înainte se va numi Adunare eparhială, urmează să se facă pe baza noilor legi de organizare a bisericii.

Deci, având în vedere dispozițiunile cuprinse în al. 2 din art. 38 din Legea pentru organizarea bisericii ort. rom., precum și dispozițiunile art. 178 din Statutul pentru organizarea bisericii ort. rom.; Consistorul nostru diecezan, întrunit astăzi în ședință plenară, a hotărât efectuarea alegerii membrilor preoțești și mireni pentru Adunarea eparhială, a căror mandate vor expira în anul 1931, deodată cu mandatele membrilor Adunărilor eparhiale din celelalte eparhii.

Considerând însă, că noul regulament pentru procedura electorală nu este încă întocmit, alegerile membrilor Adunării eparhiale se vor efectua potrivit normelor de până acum și cu observarea dispozițiilor cuprinse în §-ul 91 din Statutul organic șagunian.

Drept aceea dispunem următoarele:

I. Pentru alegerea membrilor preoțești se defige ziua de **Joi în 10 Februarie 1927** și așa preoții au să se adune, fără a mai aștepta altă convocare, în această zi la orele 10 înainte de amiază la locurile destinate pentru alegerea membrului preoțesc, având a se urma la acest act conform dispozițiilor §-ului 91 lit. d) din Statutul organic. Pentru evitarea îndoielilor referitoare la îndreptățirea preoților de a vota în respectivul cerc electoral, Prea Onoratele Oficii protopresbiterale sunt îndatorate a comunica prin comisarul consistorial colegiului alegător preoțesc o *consemnare* autentică, subscrisă de conducătorul tractului, despre toți preoții din respectivul cerc electoral (în Caransebeș și a celor din centru, de lângă Episcopie), și aceste consemnări după examinarea lor prin colegiul preoțesc electoral va servi de bază la actul electoral, având consemnarea a se alătura la protocolul luat despre actul alegerii după formularul comunicat comisarului consistorial.

II. Pentru alegerea deputaților mireni se defige **Duminica Vameșului și a Fărieșului**, adică, cea din **13 Februarie 1927**, cu stricta observare a celor ce urmează:

a) Preoțimea parohială va publica cu opt zile mai înainte, adică în **Duminica Caraneșului**, în **6 Februarie 1927**, în fiecare biserică, că în **Duminica viitoare**, adică în **13 Februarie a. c.** se va ține

Adunare parohială extraordinară pentru alegerea a doi deputați mireni la adunarea eparhială pe restul periodului 1926—1931, adică pe 5 ani.

b) În Duminică defiptă și publicată după punctul precedent, întrunindu-se Adunarea parohială extraordinară pentru alegerea membrilor mireni, această Adunare se va constitui așa: că alegătorii adunați își vor alege un președinte, doi bărbați de încredere și un notar. Alegerea acestora se face sub **prezidiul ordinar** adică al **parohului sau administratorului parohial**, carele apoi, dacă nu va fi ales el însuși, va da prezidiul președintelui ales (§ 91 lit. e).

Aci ținem să observăm, că în Adunarea parohială electorală numai membrii Adunării pot lua parte, și astfel interzicem de a fi prezenți membri și cu atât mai puțin persoane, cari nu aparțin bisericii noastre. Pe preoți îl îndatorăm să grijească de aceasta.

c) Adunarea parohială extraordinară astfel constituită trece acum la actul alegerii membrilor Adunării eparhiale, așa că notarul va ceta cu voce înaltă pe fiecare alegător din lista alegătorilor verificați, iar alegătorul prezent își va da votul cu grai viu, sau dacă s'a cerut de 20 de alegători votare secretă, alegătorul va da ședula pe care va fi scris numele și conumele celor doi candidați de membri. După ce alegătorii prezenți și-au dat voturile lor, se încheie votarea, punându-se în protocol apriat ora când s'a încheiat votarea. Alegătorilor li-se recomandă a-și alege de membri, pe cari îi cred mai apți de a reprezenta cercul întreg la Adunarea eparhială. Alegerea cu aclamațiune nu este permisă, pentru că alegerea nu se săvârșește pe deplin în **Adunările parohiale, ci la actul scrutinărei**, la care se numără voturile singuraticile adunate din întregul cerc electoral.

d) Despre actul alegerii, respective al votării, în fiecare Adunare parohială se va compune protocol, în care se vor însemna de-a rândul voturile, adică: notarul sub controla președintelui și a bărbaților de încredere petrece în protocol voturile date, scriind la fiecare votant numărul curent, numărul sub care ocure respectivul votant în lista membrilor Adunării parohiale, apoi numele și conumele alegătorilor (votașilor), cari fiind de față au votat, și alătura cu ei acele persoane cărora li-au dat voturile singuraticii alegători.

Acestea se înțeleg pentru cazul votărei de rând publice cu grai viu, iar dacă votarea va fi fost secretă, adică prin ședule, atunci ședulele de votare adunate la oaltă cusându-se cu ață și aceasta sigilându-se sau covertându-se și sigilându-se, se alătură la protocol (§ 91 lit. f).

e) Finindu-se votarea, se va încheia protocolul în prezența alegătorilor, după aceea constatându-se și publicându-se rezultatul alegerii, acest protocol se va subscrie de președinte, bărbații de încredere și de notar; apoi numai decât se va apăsa pe el *sigilul parohial* (al bisericii) și așa se pune în cuvertă (învălitoare) împreună cu copia autentică a listei membrilor Adunării parohiale, și cu eventualele ședule de votare, dacă votarea a fost secretă cu ședule, se sigilează învălitorea cu *sigiliul parohial* (al bisericii) și cu *al președintelui sau al vreunui bărbat de încredere*, și adresându-se comisarului consistorial, se dă unui bărbat de încredere cu îndatorire, ca să-l ducă, și să-l predea negreșit la comisarul consistorial **Duminecă în 20 Februarie a. c. (Dumineca Fiului rățacit)**, cel mult până la 11 ore înainte de amiază, în locul fixat pentru scrutinare, pentru că la caz de întârziere ușor se poate întâmpla, că sosind protocoalele Adunărilor parohiale după încheierea scrutinului, acelea să nu mai poată fi luate în considerare (§ 91 g). La compunerea acestui protocol, în caz de votare publică, se recomandă formularul alăturat sub A.) În protocolul Adunării electorale numele și conumele are să se scrie întreg, nefiind permise semnele „ „ nici ddo, nici I.

III. Bărbații de încredere, ca trimișii singuraticelor Adunări parohiale, adică din fiecare Adunare parohială câte unul ducând protocoalele sigilate au să se înfățișeze negreșit, la comisarul consistorial mirenesc **Duminecă în 20 Februarie a. c. (Dumineca Fiului rățacit)**, cel mult până la 11 ore înainte de amiază, la locul destinat pentru scrutinare. Asemenea și d-nii comisari consistoriali sunt poftiți a se afla în ziua și ora sus amintită în localurile destinate. Astfel bărbații de încredere întruniți sub președentia comisarului consistorial vor forma colegiul de scrutinare alegându-și un notar pentru ducerea protocolului. După aceea predând fiecare bărbat de încredere protocolul sigilat adus cu sine comisarului consistorial, acesta va desfăce în prezența bărbaților de încredere pe rând toate protocoalele electorale întrate dela Adunările parohiale, apoi va dispune, ca acelea să se cetească cu voce înaltă, să se numere voturile din ele la rândul său și să se scrie în protocolul colegiului de scrutiniu. Protocoalele Adunărilor parohiale, ce vor sosi după 12 ore nu se vor lua în considerare. Acele persoane, cari după numărarea și sumizarea tuturor voturilor se vor afla, că au întrunit cele mai multe voturi, se proclamă îndată de deputați aleși ai cercului respectiv, și ca atari se înzestresc cu credenționale. La caz însă, dacă doi sau mai mulți indivizi vor avea majoritatea în asemenea număr de voturi, va decide între dânsii soarta, executată numai decât în fața locului. Atât *protocolul colegiului de scrutinare* cât și *credenționalele* se subscriu prin comisarul consistorial, notarul colegiului și toți bărbații de încredere prezenți. *Protocolul de scrutinare* se subșterne Consiliului eparhial prin comisar, iar credenționalele se înmanuează respective se trimit *pe poștă* recomandat membrilor aleși, și

pentru a cărei trimitere comisarul consistorial rămâne răspunzător. Despre acest act este a se lua protocol după formularul comunicat comisarului consistorial.

IV. Dacă vre-un comisar consistorial preoțesc sau mirean s'ar afla împedecat în ori-și-ce mod ca să poată împlini misiunea de comisar, acela va face îndată arătare Prezidiului consistorial, cerând a se face altă numire; iară dacă necesitatea de a se numi alt comisar se va arăta în momentul suprem chiar sub actul alegerii la preoți, și scrutinării la mireni, în toate aceste cazuri membrii adunați sunt autorizați a-și alege din sânul lor un suplent al comisarului consistorial, care suplent va împlini toate agendele comisarului.

V. Pentru deplina orientare a preoțimii, Adunărilor parohiale, bărbaiților de încredere și a comisarilor consistoriali urmează aci împărțirea diecezei noastre în prescisele 20 cercuri electorale, împreună cu numele comisarilor consistoriali.

Nrul cercului electoral	Locul în care are să se țină alegerea resp. scrutinarea	Numele comunelor aparținătoare acestui cerc	Numele comisarilor	
			preoțesti	mirenești
I.	Valeaboului	Prisaca, Căvăran, Tincova, Peștere Maciova, Jupa, Zăgujeni, Mâtnic, Ohaba-Mâtnic, Zorlențul-mic, Ruginosu, Ruginosu II, Valeaboului, Rugi, Ohabița, Delinești, Apadia, Valeadeni, Brebul, Ezeriș, Soceri și Târnova.	Dr. Petru Barbu directorul Inst. teologic în Caransebeș.	Dr. Virgil Budințian, prim medic orăș. în Caransebeș.
II.	Logoj	Logoj, Silha, Hezeriș, Tapia, Harmadia, Logojel, Satumic, Herendești, Boldur, Hodoș, Sinersig, Sacoșul-unguresc și Cireșu II.	Dr. G. Popoviciu protopresbiter.	Dr. Gheorghe Dobrin adv. fost prefect în Logoj.
III.	Zgribești	Zorlențul-mare, Dezești, Fârlug, Remetea-Pogănici, Bărbosu, Scăiuș, Dragomirești, Zgribești, Sălbăgel, Oloșag, Honorici, Gavoșdia, Jena, Sacul, Jdioara, Crivina, Criciova, Criciova II. Măguri, Cireșu, Nădrag și Visag.	Aureliu Spătan paroh în Sacul	Dr. Nicolae Ioanovici, președintele tribunalului în Logoj.
IV.	Făget	Făget, Povergina, Bichigiu, Băsești, Bujor, Jupani, Sudriaș, Susani, Cliciova, Bucoveț, Surduc, Botinești, Seceni, Sărăzani, Birna, Jurești, Botesti, Drinova, Pogănești, Fârdea, Gauzești, Gladna-rom. și mont. și Mâtnic-Drăgășinești.	Sebastian Olariu protopresbiter	Dr. George Gârba avocat. în Făget
V.	Coșava	Coșava, Nemeșești, Temerești, Stintești, Margina, Zorani, Coșteiu, Bătești, Brănești, Jupănești Bălosești, Zolt, Breazova Curtea, Românești, Goizești, Tomești, Luncani, Fărășești, Petroasa, Crivina, Poeni, Homoșdia și Coșavița.	George Gârbacea paroh în Brănești.	Simion Ionașiu învățător în Margine
VI.	Buziaș	Buziaș, Căpăt, Racovița, Hitiaș, Sirbova, Chevereșul-mare, Vucova, Silagi, Dubos, Cadăr, Șpet, Iersig, Valeapai, Valeamăre, Duleu și Vermeș.	Ioan Geția protopresbiter.	Dr. Victor Morcea avocat în în Timișoara.
VII.	Jebel	Jebel, Folea, Opațița, Birda, Săn-George, Sculea, Șoșdea, Cerna, Berini, Blajova, Sacoșul-turcesc, Stamora-rom. Liebling, Icloda, Unip, Uliuc, Dragșina și Mănăstirea-Bereceta.	Ioan Ionescu paroh în Jebel	Dr. Vasile Lechița, prof. univ. în Cernăuți.
VIII.	Giacova	Giacova, Ghilad, Banloc, Cebza, Giulvez, Lighed, Macedonia, Obad, Omor, Partoș, Petroman, Togir, Voiteg, Tolvadia, Foeni, Denta, Deta, Gaiul mic, Rudna, și Gad.	Augustin Chilezan, protopresbiter.	Dr. Alexandru Iancu advocat în Giacova
IX.	Fizeș	Fizeș, Ramna, Jidovin, Ferendia, Gherteniș, Gherman, Dejan, Percosova, Clopodia, Gătaia, Semlacul mare, Butini, Jamul mic, Jamul mare și Lățunaș.	Dr. Iosif Ieremia paroh în Recița-mont.	Dr. Fedor Teimer, avocat în Bogșa-mont.
X.	Vârșeț	Vârșeț, Rêtișor. Srediștea-mică, Mesici, Solcița, St. Ianăș, Voivodinți, Coștei, Marcovăț, Grbenaș, Vlaicoveț, Straja, Oreșăț, Parța, Marghita mare și Biserica albă.	Traian Oprea, protopresbiter.	Găvrilă Mihailov colonel i. r. în Vârșeț.
XI.	Răcăjdia	Iam, Ciorda, Vrani, Iertof, Vrăniuț, Petrila, Ciuchici, Nicolinț, Rusova nouă, Bêrliște, Mircovăț, Răcăjdia și Rusova-veche.	Alexandru Munteanu protopresbiter. Răcăjdia	Dr. Ioan Nedelcu adv. fost prefect în Oravița-mont.
XII.	Sasca-mont.	Sasca-mont., Macoviște, Ciclova-mont., Ciclova-rom., Iladia, Socolariu, Potoc, Slatina, Bogodinți, Padina-Mateiu, Cărbunariu, Sasca-rom., Boșneag, (Moldovă-nouă), Carlsdorf, Sichevița, Bârzasca, Coronini, Gornea-Liubcova, Naidaș, Pojejena-română și Șușca.	Ioan Grosșianu paroh în Cărbunari.	Dr. Ilie Grosșianu, șef-judecător în Sasca-mont.

Nrul cercului electoral	Locul în care se va să-și facă alegera reop. scrutinarea	Numele comunelor aparținătoare la acest cerc	Numele comisarilor	
			preoțeați	mireniști
XIII.	Oravița-mont.	Oravița-mont, Oravița-română, Broșteni, Greovaș, Mărcina, Vărădia, Cacova, Răchitova, Tievaniul-mic, Tievaniul-mare, Agadici, Măidan, Ciudanovița, Jitini și Anina.	Vieșii Musta protopresbiter. în Oravița-mont.	Dr. Petru Corcean, adv. fost prefect în Oravița-mont.
XIV.	Recița-mont.	Recița-mont., Recița-rom., Moniom, Călnic, Țerova, Doman, Cuptoare, Văliug, Gherliște, Goruia Giurgiova, Cârncea și Secaș.	Petru Ioromă preot în Călnic	Dr. Cornel Petriu notar-public în Bogșa-mont.
XV.	Bogșa-mont.	Bogșa-rom., Vasiova, Bogșa-mont., Biniș, Doclin, Surduc, Forotic, Comoriște, Calina, Dognecea și Ocna de fer.	Mihail Gaspăr protopresbiter.	Dr. Anrei Gheș, cons. de curte de onoare în Bogșa-mont.
XVI.	Caransebeș	Caransebeș, Iaz, Var, Ciuta, Obreja, Marga, Glimboca, Orlăba, Cireșa, Zăvoiu, Ferdinandsberg, Crâjma, Mal, Mărul, Volșlova, Vafea-mare, Rusca-mont., Ruschița, Zervești, Dăci, Căieni, Ruieni, Turnu, Berlova, Zlagna, Vêrciorova, Bolvașnița, Cârpa, Buchin, Pristea și Poiana.	Andrei Ghidju protopresbiter în Caransebeș.	Ioan Penția asesor cons., direct. lic. „Traian Doda”. în Caransebeș
XVII.	Terogova	Terogova, Petrosnița, Bucosnița, Goleț, Vălișoara, Ilova, Sadova, Slatina, Armeniș, Feneș, Rusca, Luncașița, Verendin, Domașnița, Canicea, Cornea, Cuptoare cu filiala Crușoveț.	Ioan Bogoviciu paroh în Terogova	Constantin Pega prim-consilier silvic. în Caransebeș
XVIII.	Mehadia	Mehadia, Tisovița, Plavișovița, Baia nouă, Dubova, Ogradena veche și Ogradena nouă, Eșelnița, Orșova, Jupânic, Tuferi, Coramnic, Topleț, Bârza, Bogoltin, Pecenișca, Băile-Erculane, Valeabolvașnița, Plugova, Globureu, Cornereva, Iablanțița, Petnic, Globucraiova, Mehadița, Lăpușnicel, și Pârvoava.	Ioan Pega protopresbiter Mehadia.	Stefan Borșez, priminginer silvic în Orșova.
XIX.	Bozoviciu	Bozoviciu, Borlovenii-noi, Putna, Prigor, Borlovenii-vechi, Pătaș, Rudăria, Prilipeji, Bănia, Gârboveț, Lăpușnic, Moceriiș, Șopotul-nou, Șopotul-vechi și Dalboșeț.	Nicolae Novogovicu paroh în Gârboveț.	Damascin Stroca priminginer silvic. în Bozovici
XX.	Satul-nou	Satul-nou, Petrovaselo, Glogoni cu labuca, Olcea, Uzdin, Seleș, St. Mihai, Nicolai, Karsdorf, Doloave, Allbunar, Mramorac, Cubin, Deliblată, Dobrița, Omolița, Panciova și Franzfeld.	Ioan Murgu protopresbiter în Satul-nou	Nicolae Șofariu învățător în Petrovaselo

VI. Fiindcă despre alegerile efectuate are a se raporta Consiliului eparhial, așa Domnii comisari consistoriali, resp. conducătorii actului electoral, atât preoți cât și mireni, sunt poțiti să subșteargă protocoalele de alegere împreună cu protocoalele de scrutinare în termen de 3 zile la Consiliul eparhial, gșervându-se, în fine că misiunea de comisar este onorifică și de aceea spese de călătorie nu se pot rebonifica.

VII. După aceasta Vă recomandăm tuturor, ca să alegeți de deputați bărbați maturi și creștini luminați, devotați binelui comun, iubitori de pace și de atât doritul progres, precum și comprobați prin fapte, că sunt cu alipire neclătiți către biserică și instituțiunile ei apostoifice și canonice, și cari nu vânează interese personale sau private.

Caransebeș, din ședința plenară a Consistorului diecezan ținută în 12 Noembrie 1926.

FILARET MUSTA
Arhiepiscop, Vicarul episcopesc.

Nr. 2924 Șc. ex 1926.

CONCURSE.

Pentru conferirea a două burse à 500 Lei din „Fundatiunea Trăilă Stroescu“ devenite vacante, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“. Petenții au să dovedească cu acte autentice, că,

1. Sunt români de religiunea ort. și aparțin eparhiei noastre;

Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1925/26.

La acordarea acestor burse vor fi considerati în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile intrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 11 Ianuarie 1927.

Filaret Musta

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

* * *

Nr. 2982 Șc. ex. 1926.

Pentru conferirea unei burse de 400 Lei din „Fundatiunea Dimitrie Brumariu“, devenită vacantă, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“. Petenții au să dovedească cu acte autentice, că,

1. Sunt români de religiunea ort. și aparțin eparhiei noastre;

2. Sunt lipsiți de mijloace;

3. Au terminat cu succes anul școlar 1925/26.

La acordarea acestor burse vor fi considerati în prima linie cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiunile intrate după termen nu se iau în considerare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 11 Ianuarie 1927.

Filaret Musta

Arhiepiscop, Vicariu episcopesc.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.

(Continuare)

Acelaș crez despre pregătirea unei lumi mai mulțumite, despre o nouă viață mai dreaptă, mai curată, despre o nouă ordine socială, bazată pe temeljiile veșnice ale dreptății și ale adevărului, — acelaș ideal îl trâmbețează în lume și ceilalți tovarăși de luptă ai noștri, realizarea căruia însă o doresc prin căi și mijloace diferite. Nu ne putem extinde mai detaliat asupra acestei teorii, dar și din rezumatul, pe care-l vom da, vom înțelege, că ținta principală a acestor apostoli este să schimbe înaintea te toate fața exterioară a societății, pe cale pacifică, sau revoluționară, după putință, ca astfel și natura internă, morală — spirituală a lumii să se primească. Acești apostoli susțin, sus și tare, că toate mizeriile vieții sociale de azi provin din condițiile externe ale vieții, din organizarea politică-economică capitalistă a societății, din împărțirea lumii în două clase: a exploatatorilor și a exploatatilor. Căci afirmă acești apostoli — oamenii dela natură sunt egali, înzestrați cu aceleăș facultăți, și numai în urma educației și a mediului, în care trăesc, se diferențiază. Dacă întreaga omenire ar beneficia de aceeaș educație și ar trăi în aceleăș împrejurări exterioare, toți ar fi la fel: oameni fericiți într'o societate fericită. Deoarece însă unii au numai drepturi, iar alții numai obligații, unii numai bucurii, iar alții numai dureri, în acești din urmă se va naște, în mod fatal, ura și dorința de a se bucura măcar și numai de sfărâmiturile, cari cad de pe masa bogatilor. Din această inegalitate se nasc toate ciocnirile, toate zguduirile, toate crimele, „deoarece criminalitatea este un produs al condițiilor economice nefavorabile, care derivă din sistemul economic capitalist“. (Dr. Traian Pop: Curs de drept penal I. pag. 342, 343).

Când toți oamenii ar fi părtași în măsură egală, atât la bucurii, cât și la dureri, când toți ar avea o bucată de pâine, când toți vor merge la fel, atât la muncile curate, cât și la cele murdare, când toți ar avea aceleăș drepturi și aceleăș obligații, atunci raiul s'ar cobori pe pământ, iar omul ar deveni un iager, crimele nefiind nici măcar cunoscută. Aceasta însă se va

într-o singură direcție, când se va dărâma nenorocitul sistem economic capitalist de azi și se va întruni cu unul socialist, când se vor desființa proprietatea particulară și familia, fiind un singur antreprenor și administrator: statul, care va stabili pentru fiecare munca ce trebuie să o facă, conform dispozițiilor sale.

La această teorie, vom face următoarele obiecții.

Oamenii se nasc cu aptitudini deosebite: unii au o mai mare dotație fizică — spirituală, alții în măsură mai mică, încât, în cursul vieții în mod fatal, vor trebui să se diferențieze tot mai mult, chiar având aceeași educație și trăind în același mediu. — Proprietatea particulară și familia sunt cele două motoare principale ale lumii, prin care s'a născut și s'a dezvoltat întreaga civilizație și cultură de azi, toate bucuriile, toate aspirațiile, avânturile, dar și durerile noastre.

Omul este destinat, prin însăși natura sa, de a avea o familie și o proprietate, ca fruct al străduințelor sale.

Proprietatea dă avânt muncii, și încurajează inițiativa particulară, căreia avem să-i mulțumim toate invențiile și descoperirile, cu care ne mândrim. Dar chiar de am trece peste aceste considerații atât de evidente, că anume oameni sunt destinați, prin instinct, de a fi înlanțuiți de o familie și de o proprietate, întreaga școală socialistă nu mai așa se poate aplica, dacă fiecare individ, înregimentat în armata muncii comune, își va îndeplini cu conștiințiozitate muncile prescise, atât pe cele curate, cât și pe cele murdare, adică dacă acești oameni au ceea ce se numește caracter, fără de care nici o organizație socială nu poate dăinui. Când toți vor căuta numai plăcerile, dar vor evita muncile, atunci totul se dărâmă, oricât de ingenios ar fi planul după care am clădi. Însă istoria ne confirmă că toate încercările de soiul acesta au dat faliment. Așa de ex. coloniile din *Tabes*, din Illinois, Texas, colonizările lui *Oven*, etc., etc., s'au prăbușit. Iar *Oven* a ajuns la convingerea, că fără reforma omului, făcută în Duhul Evanghelic, nici o reformă socială nu se poate împlini. Același lucru îl accentuează și *Renan*, în cartea sa: „*Vieța lui Iisus*“.

Acest bun trebuie să-l recunoaștem. Și totuși

acest vis al nouilor apostoli a fost cândva realitate minunată, fără însă ca să se fi desființat proprietatea și familia „Și toți cei ce au crezut erau la aceeași și aveau toate de obște. Și moșile și averile le vindeau și le împărțeau pe ele tuturor, după cum fiecare avea lipsă“. (Fapt. Ap. 2, 44, 45). Și iarăși: „Iar inima și sufletul mulțimei celor ce au crezut, era unul; și nici unul nu zicea că dintru averile lui este ceva al său; ci erau lor toate de obște Și nimeni nu era lipsit între ei; că toți, care aveau țărini sau case vânzându-le, aduceau iprețurile celor vândute. Și le puneau la picioarele apostolilor, și se da la fiecare după cum cineva avea trebuință“. (Fapt. Ap. 4, 32, 34, 35). Numai pe timpul apostolilor s'a putut înfirișa aceea comunitate ideală creștină, când toți erau un suflet și o inimă, deoarece omul lor intern era reformat, încât cei ce aveau spontan își aduceau prinoasele lor și le puneau la picioarele apostolilor. Azi însă cei ce n'au, prin forță, doresc să pună stăpânire pe averile celor bogați, care însă nici măcar nu vor să audă de vre-un sacrificiu din partea lor. De aici provine întreaga tragedie zguduitoare a zilelor noastre. Căci un *Nobel*, un *Carnegie*, un *Stroescu*, etc., sunt exemplare foarte tari în zilele noastre, încât nu ne putem afirma, că duhul lui Christos s'ar fi sălășluit în inimile celor favorizați de soartă. Fără acest duh însă nimic nu se va putea clădi — Căci noi totuși ne rugăm pentru această împărăție și ne cucerim lui Dumnezeu, ca să vină încă în lumea noastră.

(Urmează)

Arhiepiscopia ort. rom. din Sibiu.

Nr. 10.775. Epitr. 1926

A P E L

**cătră toți românii de bine din cuprinsul
Țării românești pentru daruri pe seama
mănăstirei Brâncoveanu dela Sâmbăta-de-
sus, județul Făgăraș.**

Mănăstirile ortodoxe din cuprinsul țării noastre, prin focul credinței ce a ars neconținut pe altarul lor, prin cărțile ieșite din tiparnițele susținute de ele au servit ca vetre luminoase de cultură spirituală și națională în mijlocul nea-

mului nostru. În ele licărea lumina cărții sfinte și limba românească și călugări cucernici o treceau peste nedreptele granițe dela frați la frați. Evlavia vlădicească, domnească și boerească a presărat încetul cu încetul țara cu ctitorii, cari constituie pentru noi o comoară de monumente, cum nu se poate lăuda că le are alt popor.

Frații noștri din celelalte părți ale țării au multe mănăstiri vechi și frumoase, ridicate de către cucernicii voievozi de pe vremuri — în amintirea biruinței lor asupra vrăjmașului; asemenea și vlădici evlavioși și boeri bogați în frica lui Dumnezeu, ca și în averi, și-au veșnicit numele lor ca ctitori de mănăstiri în cartea neamului și în împărăția cerurilor.

Numai noi românii dreptcredincioși din părțile Ardealului, îndeosebi cei din Arhiepiscopia ortodoxă română din Alba-Julia și Sibiu nu avem astăzi nici o mănăstire, deși au fost și la noi zeci de mănăstiri în toate părțile și mai ales la poalele Carpaților, răsărite din evlavie jertfelnică a strămoșilor noștri. Amintesc între cele ce a Prisolopului din țara Hațegului, care a fost zidită de un sfânt călugăr Nicodim, pe vremea lui Alexandru cel Bun, domn al Țării Românești, apoi mănăstirea ridicată de principele Brâncoveanu Constantin la Sâmbăta-de-sus, în țara Făgărașului, unde se găseau mai bine de 20 de mănăstiri, apoi la Geoagiul-de-sus, Rimeț și în alte părți.

Dar au urmat vremuri de cumplită vrăjmașie și prigonire a credinței și a bisericii noastre dreptmăritoare. Așa împăratul dela Viena și cu toți papistașii lui s'au năpustit asupra poporului nostru din Ardeal, vrând cu sila să-l silească să se lapede de credința cea dreptmăritoare a Răsăritului și de biserica strămoșilor săi și să se dea în legea Papei, adevărat să se facă uniți (gr.-cat.). Dar fiindcă mănăstirile îndeosebi erau fortărețe de apărare a legii strămoșești și de împotrivire față de unirea cu credincioșii Papei, s'a dat poruncă ca toate mănăstirile să fie șterse de pe fața pământului. Astfel au fost arse mănăstirile de lemn, iară cele de piatră au fost dărâmate cu tunurile, cum a tăcut generalul Bucow în părțile Făgărașului, pe la mijlocul veacului al 18-lea. Toți acei dușmani ai neamului nostru în întunecimea minții lor socoteau, că pot strica cu tunurile

credința în Dumnezeu a strămoșilor noștri. Dar credința a rămas mai tare decât zidurile dărâmate și decât tunurile, în sufletele credincioșilor noștri, așteptând zile mai bune.

Și iată acele zile au sosit. Dumnezeu ne-a ajutat să trecem peste năcazurile cari au cernit zilele strămoșilor noștri și ne-au adunat pe toți „cei de-un sânge și de-o lege“ — sub sceptrul puternic al gloriosului și iubitului nostru Rege Ferdinand I.

Biruința neamului ne cheamă la datorie. Datori suntem să ne prosternem înaintea preamilstivului Dumnezeu și din adâncul inimilor noastre să-i mulțumim pentru nemărginita sa iubire, cu care de-alungul veacurilor ne-a ocrotit și să cinștim prin fapte amintirea înaintașilor noștri, cari nu s'au lăudat decât întru Domnul.

De mult port în sufletul meu gândul să găsesc și în părțile ardelenale ale țării noastre, un loc sfințit prin rugăciune, un loc de cucernicie și de închinare a sufletelor pentru Dumnezeu. Acest gând mi-a luminat cugetul și m'a povățuit să zidesc împreună cu tot poporul meu dreptcredincios o sfântă mănăstire, din care să nu se mai curme ruga sfântă și cântarea evlavioasă, la care să alerge creștinii noștri în năcazurile lor și din care să se răspândească lumina lui Hristos pentru întreg poporul românesc.

M'am gândit să ridicăm din ruine sfânta mănăstire a lui „Brâncoveanu Constantin, boier vechiu și domn creștin“ așezată de-asupra satului Sâmbăta-de-sus, județul Făgăraș, în mijlocul codrului verde de brad „pe-un picior de plaiu“ — pe-o adevărată gură de raiu.

În vara trecută cu cheltuială de câteva sute de mii Lei am desgropat vechia mănăstire din ruine și am purces la clădirea din nou a părților dărâmate și am așezat-o sub coperiș. În primăvara viitoare urmează să facem celelalte lucrări pentru a o isprăvi și a clădi din nou împrejurul ei chiliile pentru călugări și pentru așezămintele pe cari voim să le adăpostim în cuprinsul mănăstirii.

Dorința mea este să așez în sf. Mănăstire de acolo o tiparniță, care să scoată la lumină cărți de zidire sufletească pentru poporul nostru credincios, tot acolo voi adăposti bătrânii preoți cari vor să-și petreacă zilele din urmă ale pământului.

teștii lor vieți în rugăciune și reculegere și în sfârșit voiesc a face o școală de călugări cucernici, cari să ducă prin râvna și propoveduirea lor cuvântul mântuirii în mijlocul poporului nostru. (misionari).

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui plan măreț al zidirei și întocmirii sf. Mănăstiri dela Sâmbăta-de-sus precum și a așezămintelor legate de ea, avem nevoie de sume mari de bani, cari se urcă la multe milioane.

Dorind ca acest locaș de închinare creștinească să se ridice din jertfa curată a fiecărui român din cuprinsul țării noastre binecuvântate de Dumnezeu, facem apel la toți credincioșii bisericii noastre și-i rugăm să contribuie cu obolul lor după îndemnul apostolului Pavel: „Fiecare precum se îndură cu inima, nu din părere de rău, sau de silă, că pe datătorul de bună voie îl iubeste Dumnezeu“ (II Cor. 9, 7).

Pentru adunarea darurilor trimitem liste de subscripție și cartele de cărămizi, rugându-vă să binevoiti a contribui din prisosul cu care v'a binecuvântat Dumnezeu și a îndemna și pe cunoscuții D-Voastre de a dărui fiecare cât îi iartă inima. Numele donatorilor și suma dăruită se va introduce în listă, iară cărămizile se vor vinde ocazional printre cunoscuți.

Cei ce vor dărui cel puțin 1000 (una mie) Lei vor fi scrși în cartea de pomenice a sf. Mănăstiri și pentru aceștia se vor face rugăciuni către Tatăl cel ceresc în fiecare an la ziua hrămului, iar cei ce vor dărui dela 10.000 (zece mii) Lei în sus vor fi înscrși între ctitorii sf. mănăstiri și vor fi pomeniți la fiecare sf. liturgie.

Lista de subscripție împreună cu banii adunați din colectă și cărămizi rugăm a o trimite până la 1 Iunie 1927 Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Nădăduim, că cuvântul nostru arhieresc va afla răsunet la toți fiii buni și credincioși ai bisericii noastre și va aprinde din nou în sufletele lor flacăra credinței și a dragostei jertfelnice pentru buna podoabă a casei lui Dumnezeu și vor grăbi cu obolul lor cu mic cu mare, ca să pună o cărămidă la înfăptuirea acestui măreț locaș, căci suntem convinși că neamul nostru azi, mai mult ca oricând are lipsă de astfel de așezăminte de închinare sufletelor către Dumnezeu și pentru promovarea vieții religioase în mijlocul poporului nostru.

Sibiu, la 28 Decembrie 1926.

Cu arhieresci binecuvântări:

† NICOLAE

Mitropolitul Ardealului.

ȘTIRI

Starea M. S. Regelui continuă să fie bună Suveranul a câștigat în ultimul timp în urma alimentației consistente, 4 kilograme și jumătate de greutate.

In atențiunea duhovnicilor școalelor.

Ministerul instrucțiunii, în urma adresei Sf. Sinod al bisericii ort. române, a aprobat ca elevii din toate clasele cursului primar, să aibă câte o zi liberă înaintea unei sărbători sau dumineci în cele două mari posturi: de Crăciun și de Paști spre a fi spovediți și împărtașiți după datinile credinței noastre.

Școala normală din Arad. Pe ziua de 1 Ianuarie școala normală, confesională și școala normală de stat din Arad, s'au contopit sub numele de „Școala normală ortodoxă română de stat Titu Maiorescu“. Profesorii dela școala confesională vor fi trecuți la stat, ear director al școlii va fi d-l Șt. Ciuceanu. Profesorii vor fi numiți pe viitor numai dintre ortodocși și după recomandățiunea Consiliului eparhial, care va avea drept de control și asupra școlii.

Societatea de lectură „I. Popasu“ a studenților dela Institutul teologic, aranjează în seara zilei de 30 Ianuarie Sf. Trei Ierarhi — tradiționala „Sedință festivă“, în localitățile Hotelului „Pomul Verde“, cu următorul program:

1. Gh. Dima: „Sfânt“, executat de corul societății.
2. „Rolul bisericii creștine în viața individului și a societății“, dizertație de Dimitrie Daicovici.
3. I. Dürner: „Furtuna“, executat de corul societății.
4. I. Delianu: „Credința“, recitat de Dimitrie Onușoiu.
5. F. Möhring: „Victoria“, executat de corul societății.
6. M. Eminescu: „Pe lângă plopii fără soț“, predată de Cornel Tucui.
7. Filaret Barbu: „Imn religios“, executat de corul societății.

Schimbul hârtiilor de 500 lei. Se anunță, că o nouă prelungire s'a acordat schimbului bancnotelor de hârtie, format vechiu, de 500 lei, fixându-se ultimul termen la 31 Ianuarie. Această prelungire a valabilității acestor hârtii-monedă s'a admis, pentru că rămăsese mulți posesori cu hârtii vechi neschimbate.

Incorporarea contingentului 1927. La 1 Februarie se face încorporarea contingentului 1927. Ministerul de război a dat la timp ordinele necesare pentru primirea noilor recruți. Pe aceeași dată va fi eliberat contingentul 1925. Trecerea în miliții s'a fixat pentru ziua de 1 Iulie.